

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 13.II.1965 (P 107 441)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 5. IV. 1966

Kl. 39a⁴, 3/06

MKP B 29 f, 3/06

Współtwórcy wynalazku: mgr Jan Antosiewicz, mgr Zdzisław Malenta,
Jan Zbiciak, inż. Stanisław Zezula, mgr Hen-
ryk Makowski

Właściciel patentu: Warszawska Fabryka Tworzyw Sztucznych,
Warszawa (Polska)

Sposób wytwarzania ślizgów do nart

1

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób wytwarzania ślizgów do nart, wykonanych z tkaniny pokrytej warstwą polietylenu niskociśnieniowego lub polietylenu wysokociśnieniowego.

Ślizgi do nart z tworzyw sztucznych stanowią taśmy tworzyw sztucznych przyklejane do dolnej powierzchni nart w celu zmniejszenia współczynnika tarcia narty po śniegu.

Dotychczas najczęściej ślizgi z tworzyw sztucznych do nart wykonywane są z celuloidu. Ślizgi z celuloidu są nietrwałe, pękają starzej się, oraz posiadają większy współczynnik tarcia po śniegu aniżeli polietylen. Są również wykonywane narty bez dodatkowych ślizgów, w tym wypadku drewniane powierzchnie ślizgowe smaruje się różnymi smarami w zależności od śniegu i temperatury, co jest bardzo kłopotliwe. Dlatego też w ostatnim okresie do wytwarzania ślizgów do nart, zaczęto stosować polietylen.

Właściwą rolę ślizgu spełnia polietylen, natomiast warstwa tkaniny wtopiona w polietylen zapewnia dobre przyklejenie ślizgu do narty. Zaletą ślizgów z polietylenu jest trwałość, łatwość przyklejenia do narty drewnianej, metalowej lub z tworzyw sztucznych, mały współczynnik tarcia po śniegu, odporność na niskie temperatury do -70°C , łatwość naprawy uszkodzonej powierzchni ślizgu przez zalanie uszkodzeń topionym w płomieniu przecikiem polietylenu.

2

Znane metody wytwarzania ślizgów do nart z polietylenu polegają na nakładaniu warstwy polietylenu na tkaninę za pomocą prasy lub dużych kalandrow. Można również nanosić polietylen na taśmę przy pomocy wylączarki przez naniesienie wylączanego przez nią polietylenu na taśmę tkaniny odwijającej się z rolki za głowicą wylączarki. W tym celu z wylączarki wytłacza się i nanosi luźno na tkaninę polietylen, który następnie jest rozprowadzany, wciskany i równo naniesiony na tkaninę między gorącymi obracającymi się walcami. Sposób ten znany jest w zastosowaniu ogólnym do powlekania różnych folii cienką warstwą polietylenu.

Ślizgi wykonane z tkaniny powlekanej polietylenem za pomocą znanych sposobów są jednak złej jakości, ponieważ wykazują znaczną skłonność do rozwarstwiania się.

Wady tej można uniknąć stosując sposób wytwarzania ślizgów według niniejszego wynalazku.

Ślizgi według niniejszego wynalazku wykonuje się następująco: Na wylączarce do szczelinowej głowicy wprowadza się przed ustnikiem, tkaninę wolną od apretury. Wylączany gorący polietylen styka się z tkaniną w głowicy i na gorąco w stanie roztopionym wtapia się do tkaniny, przy czym regulowana szerokość szczeliny ustnika utrzymuje stałą grubość laminatu. Następnie wytłaczana tkanina pokryta polietylenem może być chłodzona na metalowym bębnie, lub dodatkowo przepuszczona na

gorących obracających się walcach, lub między gorącymi obracającymi się wałami w celu wygładzenia powierzchni.

Po ochłodzeniu gotowe ślizgi są w procesie ciągłym odbierane przez napędzane obracające się wały gumowe.

Przy przyklejaniu ślizgów do nart, nanosi się odpowiedni klej na nartę oraz na ślizg od strony tkaniny.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania ślizgów do nart przez pokrycie tkaniny polietylenem za pomocą wytłaczarki i następnie pocięcie tak otrzymanego laminatu na odpowiednie wymiary i przyklejenie go do nart, **znamienny tym**, że polietylen nanosi się na tkaninę przez wprowadzenie taśmy tkaniny do szczelinowej głowicy wytłaczarki przed ustnikiem a następnie wygładza się otrzymany laminat za pomocą gorących obracających się walców. •